

VIII

En Hassein keerde terug, maar veel en veel later, toen Ibn Zaad de hoop al had opgegeven en een anderen vriend voor den sultan zocht, want de bodem van de schatkist was overal tusschen de schaarsche stapels goud zichtbaar. Toen kwam de mare van Hassein's terugkeer.

In Stamboel had hij geleerd hoe men zijn rijkdom dragen moet als een pronkgewaad, hoe erin te leven; geleerd ook dat Allah's macht toch werkelijk niet zoo geducht was, als men hem in Bassora had willen doen gelooven. Hij had geheel van Mekkah afgezien, het waanzinnig achtend, leven en welstand in de waagschaal te stellen, om een afgelegen plaats te bezoeken waar een hoopje beenderen in den grond lag, en een steen, door het kussen van millioenen monden uitgehold, in den loop der eeuwen, zonder dat het gelukzalig rijk op aarde een stap nader was gekomen. En wie had ooit iets van dat rijk hiernamaals terugverteld? Neen, het gelukzalig rijk, bezat hij het zelf niet, zoolang hij voorzichtig met zijn schatten omging? En waar zou hij veiliger zijn dan in Bassora? En, meer worden bewonderd en naar de oogen gezien?

Zoo schafte hij zich Stamboelsche zeden, gewaden, vrouwen en meubels aan en keerde daarmee terug. Omar, zonder hem ooit te hebben gezien, had hem goed geschat.

IX

Hassein stelde zich ditmaal niet tevreden met het nederig paviljoen van den Kaadi. Hij kocht een paleis, want hij had ruimte noodig om de meegebrachte schatten uit te stallen en vooral om zijn harem onder te brengen.

Zachtmoedige meisjes uit Broessa, vurige uit Kurdistan, in liefdelist en spel geslepenen uit Armenië, een Circassische met lichtblond haar en zwarte oogen en, bij Allah, twee statige blanke Frankische vrouwen, tot de haargrens gesluierd. De Frankische overheden zijn naijverig en gunnen den rechtgeloovigen hun dochteren niet, die zij zelf niet kunnen onderhouden. Hassein bejammerde in stilte dat hij ze niet in triomf kon binnenvoeren, hoog gezeten op witte paarden, gelaat en blonde haardos blootgesteld aan de zon. Want in Bassora bezat slechts de Mufti een Frankische, reeds verouderend.

Toen Hasein vijf dagen in zijn nieuwe woning had vertoefd liet de vizier zich bij hem aandienen. Hij wachtte in het voorvertrek, het duurde geruimen tijd voordat Hassein verscheen en nog scheen hij zich in der haast aangekleed te hebben, zijn gelaat was hoogrood, zijn oogen stonden mat; hij had al dien tijd de harem niet verlaten dan voor de avonddienst in de belendende moskee.